

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1142/2018
23.07.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., на привременом раду у ..., кога заступа Драган Јешић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради оспоравања очинства, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 334/17 од 06.07.2017. године, у седници одржаној 23.07.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 334/17 од 06.07.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу П2 11/17 од 31.05.2017. године, одбачена је тужба тужиоца ради оспоравања очинства, јер је ствар правноснажно пресуђена и тужба поднета од неовлашћеног пуномоћника.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 334/17 од 06.07.2017. године, одбијена је као неосновна жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из разлога предвиђених одредбом члана 374. став 2. тачка 7. и 9. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18) и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити су учињене друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује ревизијом.

Из садржине списка и утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилац 13.02.2017. године поднео тужбу ради оспоравања очинства утврђеног правноснажном пресудом Окружног суда у Ужицу П бр.5/92 од 12.10.1992. године. Тужбу је поднео преко пуномоћника адвоката који је у име тужиоца тужбу потписао, а уз тужбу је приложио неовверено пуномоћје. Првостепени суд је одржао рочиште у смислу члана 294. став 2. Закона о парничном поступку и пуномоћнику тужиоца предочио да наведено пуномоћје није правилно у смислу члана 257. Породичног закона, односно да није оверено и издато само ради заступања у овој врсти спора. Пуномоћник тужиоца се изјаснио да пуномоћје није могао да овери јер се тужилац налази у ..., где је на привременом раду. Такође, сматра да има право да поднесе тужбу за оспоравање очинства иако је оно утврђено правноснажном пресудом, јер у време доношења пресуде којом је очинство тужиоца утврђено (1992. године), докази који су извођени су били мање поуздани у односу на доказе који сада могу да се изводе у овој врсти спора.

По становишту Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови поступили када су тужбу одбацили.

Одредбом члана 257. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр.18/2005 ... 6/2015), прописано је да ако тужбу у спору о материнству и очинству подноси пуномоћник странке, пуномоћје мора бити оверено и издато само ради заступања у овом спору.

Правилност одлуке о одбачају тужбе се наводима ревизије не доводи у сумњу. Чињеница да пуномоћје није оверено је довољан разлог за одбачај тужбе. Такође, о томе који поступак се прекида, а који не одлучује првостепени суд, а не Врховни касациони суд, применом члана 434. став 1. ЗПП, а наводи ревизије се заправо односе на предлог за понављање поступка.

Имајући у виду да је првостепени суд застао са поступком по предлогу ради понављања поступка, приликом одлучивања о овом ванредном правном леку у наставку поступка, имаће у виду да се из поднетог предлога не може са сигурношћу утврдити понављање ког поступка се тражи, с обзиром да наводи из предлога указују на правноснажно окончан поступак из 1992. године (тужилац указује да није знао за постојање те парнице, да му је повређено право на одбрану, да је заступан од неовлашћеног лица, да без своје кривице није могао да изнесе доказе ...), па ће пре доношења одлуке поуздано отклонити ову нејасноћу.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић